

Enkele opmerkingen.

1. In den Vlindercatalogus geef ik bij alle bijzondere vangsten aan, in welke coll. zich het betreffende ex. bevindt, niet echter, wie de verzamelaar is, daar dit ten slotte van ondergeschikt belang is. Het gevolg hiervan is echter, dat nu niet blijkt, hoeveel belangrijke gegevens ik te danken heb aan den onvermoeiden verzamelaar en kweeker R i n k e T o l m a n te Soest, daar deze geen coll. bezit, doch zijn materiaal aan mij ter bewerking afstaat. Haast alle moderne opgaven van Soest en omgeving zijn dus van dezen medewerker afkomstig.

2. Er wordt nog al eens getwijfeld aan de betrouwbaarheid van de opgaven van H e y l a e r t s. Ik ben tot de slotsom gekomen, alle gegevens van hem zonder voorbehoud te moeten aanvaarden. Van de vele redenen, die mij tot dit besluit brachten, wil ik er slechts twee noemen. H. had in zijn tijd een wereldreputatie als Psychidenkenner. Ik kan niet aannemen, dat hij zijn goeden naam te grabbel zou gooien door verzonnen opgaven over Breda te verstrekken of door aan buitenlandsche dieren Nederlandsche etiketten te doen. De tweede reden is, dat H. (met D e G a v e r e!) zijn andere Nederlandsche tijdgenoot-lepidopterologen in zooverre ver vooruit was, dat hij het belang inzag van het verzamelen van groote series. Men vergelijke in Leiden bijv. eens het aantal exx., dat H. van een soort bezat met het aantal van S n e l l e n en bedenke dan, dat het Museum slechts het restant bezit, dat Dr. M a c G i l l a v r y na H.'s dood uit de kaken van het ongedierte heeft kunnen redden. Er was toen al veel onherstelbaar vernietigd en zonder twijfel is de collectie-Heylaerts in zijn goeden tijd een van de mooiste vlinderverzamelingen geweest, die ooit in ons land aangelegd zijn. En het staat als een paal boven water, dat, wie veel verzamelt, veel meer kans loopt iets bijzonders te vangen, dan wie zich met 4 of 5 exx. van een soort tevreden stelt. Bedenken we bovendien, dat er altijd wel mensen zijn, die er niet goed tegen kunnen, wanneer een ander soorten vangt, die zij nooit bemachtigen, dan is het ontstaan van het gerucht over de onbetrouwbaarheid niet moeilijk te verklaren. Zonder twijfel zullen bij systematische lichtvangsten in Noord-Brabant de meeste onwaarschijnlijk lijkende opgaven bevestigd worden. *Gluphisia crenata* Esp. is tenminste al in de provincie teruggevonden (Deurne). Daar de figuur van Heylaerts reeds geheel tot de geschiedenis behoort, leek het me dringend noodzakelijk de kwestie iets uitvoeriger te behandelen.

3. Het tweede gedeelte van den Catalogus zal de soorten van *Ach. atropos* L. tot en met *Th. fenestrella* Scop. bevatten. Ik verzoek, voor zoover ik de gegevens nog niet bezit, om

zoo spoedig mogelijke opgave van vindplaatsen (behalve van de zeer gewone soorten), van afwijkingen, merkwaardige vliegdata, kortom van alles, wat van belang is vermeld te worden.

Amsterdam.

B. J. LEMPKE.

**Eenige opmerkingen naar aanleiding van het zoo juist verschenen eerste gedeelte van den „Catalogus der Nederlandsche Macrolepidoptera”
door B. J. Lempke.**

Het is zeer verblijdend, dat er weder eens een overzicht komt van den tegenwoordigen stand van onze vlinder-fauna. Is in den laatsten tijd, eerst door Lycklama à Nijeholt en nu door Bontinck, de stand der microlepidoptera bijgehouden, dit was de laatste jaren niet meer het geval voor de macrolepidoptera. Na Snellen had J. Th. Oudemans ons verschillende malen, aanvankelijk met korte, later met langere tusschenpoozen, een overzicht der macro's gegeven. Naast de summiere literatuur-aanwijzing in den nieuwen catalogus op pp. 238 en 239 had ik gaarne deze gegevens vermeld gezien. Men vindt ze in het Tijdschrift voor Entomologie; 1896 vol. XXXIX p. 77—90, 1897/8 vol. XL p. 368—392, 1905 vol. XLVIII p. 1—21, 1907 vol. L p. 143—150, 1923 vol. LXVI p. 152—172, 1933 vol. LXXVI p. 309—318.

De studie der dagvlinders is wel zeer in de minutieuse afwijkingen verdwaald. Nu echter de lepidopterologen van Europa zich eenmaal op dit pad begeven hebben, is het toe te juichen, dat een competent lepidopteroloog zich de moeite getroost heeft de Nederlandsche collecties op alle aberraties na te zien en deze gegevens in den catalogus vast te leggen. Competentie zal men den heer Lempke niet kunnen ontzeggen, als men zijn overzichtsstudies in „Lambillionea” gevolgd heeft. Wel was het resultaat, dat, al moge de auteur van huis uit niet zoo geporteerd geweest zijn voor die naamgeving ook aan zeer kleine verschillen, hij onvermijdelijk, ter completeering, gedwongen was menige aberratie van een naam te voorzien.

Opvallend is, dat de snelle ontginning, waaraan ons kleine land blootstaat, aan menigen dagvlinder zijn bestaansvoorwaarden ontnemt, wat ongetwijfeld tot een verarming der fauna gevoerd heeft en nog menige broedplaats verwoesten zal. Het is te hopen, dat de pogingen van „Natuurmonumenten” en provinciale „Landschappen” deze bedreigde punten zullen weten te redden en mogelijk weder nieuwe bestaansmogelijkheden zullen scheppen voor geheel of bijna geheel